

Līgatnes novada domes sēde 2011. gada 20. janvārī

Darba kārtība:

1. Par brīvpusdienu piešķiršanu Līgatnes novada vidusskolas skolēniem, kuru vidējā sekmju atzīme 2010./2011. māc. g. I semestrī ir 8,0 balles un augstāk.
2. Par personu iekļaušanu Palīdzības reģistrā saskaņā ar Līgatnes novada domes saistošajiem noteikumiem Nr. 6/10 "Par kārtību, kādā Līgatnes novadā tiek sniegta pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā un reģistrējamas personas, kurām izīrējamas pašvaldībai piederošas vai tās nomātās dzīvojamās telpas".
3. Par nekustamā īpašuma – "Dzelzceļa ēka 73. km" Līgatnes pagasts, Līgatnes novads ar kadastra Nr. 4262 006 0105, pārņemšanu bez atlīdzības no VAS "Privatizācijas aģentūra".
4. Par Līgatnes novada domes dalību projektā "Zivju nārsta vērotāju taka".
5. Par Līgatnes novada domes dalību projektā "Tautas zvejniecības aroda muzejs".
6. Par Kultūras biedrības "Harmonija" priekšsēdētājas Dz. Oļengovičas iesniegumu.
7. Par SIA "GNP Pilskalns" izpilddirektora V. Plūmes iesniegumu.

Papildinājumi:
8. Par Līgatnes novada domes Amatu klasificēšanas rezultātu apkopojuma apstiprināšanu
9. Par maksas pakalpojuma apstiprināšanu Līgatnes novada Sporta centrā
10. Par Dienas un interešu centra "Saulespuķe" filiāles izveidi Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā.
11. Par Līgatnes novada domes saistošo noteikumu Nr. 12/10 "Grozījums Līgatnes novada domes 2010. gada 15. aprīļa saistošajos noteikumos Nr. 6/10 "Par kārtību, kādā Līgatnes novadā tiek sniegta pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā un reģistrējamas personas, kurām izīrējamas pašvaldībai piederošas vai tās nomātās dzīvojamās telpas"" apstiprināšanu.
12. Par tehniiski ekonomiskā pamatojuma "Ūdenssaimniecības attīstība Līgatnes novada "Skaļupēs"" apstiprināšanu.
13. Par SIA rehabilitācijas centra "Līgatne" pamatkapitāla palielināšanu.

Ar Līgatnes novada domes sēdes lēmumiem var iepazīties Līgatnes un Augšlīgatnes pakalpojumu centros, kā arī novada mājas lapā: www.ligatne.lv.

"Līgatnes Novada Ziņu" izdevumu sagatavoja Anita Jaunzeme, tel. 64153176, e-pasts novadadome@ligatne.lv, anitajaunzeme@inbox.lv
Par faktu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori.
Nākamais "Līgatnes Novada Ziņu" numurs iznāks **17.martā**

Līgatne ir manas mājas

INESE PLIENA

*"Es mācēju danci vest likumiņu likumiem.
Es varēju viegli soli kā riteni ritināt..."*

Līdzīgi kā visā Latvijā, arī Līgatnes novadā jau par tradīciju ir kļuvis, tuvojoties 18.novembrim, savus ļaudis īpaši sumināt Latvijas valsts svētkos. Bet īpašo Goda nosaukumu "Līgatnes novada Gada cilvēks" piešķir par nozīmīgiem darbiem vai nopelniem novada attīstībā, saimnieciskajā, sabiedriskajā darbībā vai citā jomā, vērtējot iepriekšējo gadu vai ilgāku laika posmu. 2010. gadā saņemt šo augsto novērtējumu līgatnieši nominēja **Daigu Meisteri**, Līgatnes vidusskolas skolotāju.

"Sabiedriski aktīva, interesanta, radoša, zinoša, mērķtiecīga, allaž starojoša," tā par savu novadnieci sacīja ne viens vien novada iedzīvotājs, kad, ieradusies Līgatnē, pirms tikšanās ar Daigu vēlejos uzzināt ko vairāk par augstā titula ieguvēju.

Daiga savulaik beigusi Rīgas Pedagoģisko skolu, pēc tam neklātienē Liepājas Pedagoģisko augstskolu (tagadējā Liepājas

Universitāte) kā sākumskolas klašu skolotāja. Tolaik pēc augstskolas beigšanas pastāvēja skolotāju sadale, un viņai "iekritusi" Līgatnes vidusskola. No savas dzimtās Limbažu puses ieradusies šeit, iesniegusi dokumentus, arī

Turpinājums 8.lpp.

"Līgatnes papīrfabrikas ciemata kultūrvēsturiskās tūrisma takas izveide" projekts Nr.PPA/3.4.2.1.1/09/02/003, Vienošanās Nr. Nr.I-PPA-10-0018.

Wilhelmin atgriežas Līgatnē

Ainārs Šteins,

Līgatnes novada domes priekšsēdētājs

Līgatnē ir uzbūvēts tilts Wilhelmin, kas ir pirmais no trīs jaunbūvējamiem tiltiem ES līdzfinansētā projekta "Līgatnes papīrfabrikas ciemata kultūrvēsturiskās tūrisma takas izveide" projekta ietvaros. Vēsturiskajā vietā, pār Līgatnes upes kanālu, ir uzbūvēts gājēju tilts, kas arhitektoniski veidots kā pagājušā gadsimta sākumā esošā tilta prototips. Jaunais tilts ir nozīmīgs tūrisma takas funkcionalitātei. Tas kalpos gājējiem, šķērsojot Līgatnes upes kanālu, un vienlaicīgi būs nozīmīgs apskates objekts, kas papildinās stāstu par Līgatnes papīrfabrikas inženiertehniskajiem

sasniegumiem 19.-20. gadsimtu mājā. Wilhelmin ir dizaina klases tilts, kas veidots no koka un metāla konstrukcijām.

Līgatnes papīrfabrikas ciemata kultūrvēstures tūrisma taku apmeklētājiem atklās šai pavasarī, bet līdz gada otrajai pusei ir paredzēts pabeigt visus planotos darbus. Paredzēts izveidot divus maršrūtus - "Līgatniešu dzīvesveids", kas ir stāsts par Līgatnes papīrfabriku un tās strādniekiem un "Līgatnes dabas loks" - maršruts, kurā apskatīt Līgatnes dabas pērles - Anfabrikas klintis, Lustūzi, Līgatnes 19. gadsimta inženieru sasniegumus - ūdenstece kanālu sistēmu ar maksliģo ūdenskrātuvi un slūžu sistēmu, un atjaunotos vēsturiskos tiltiņus - Wilhelmin, Eizen. Projekta pirmajā kārtā tiks atjaunotas divas no piecām papīrfabrikas ciemata dzīvojamām zonām -

"Skolaskalns" un "Rīgaskalns", kā arī veikta vairāku infrastruktūras objektu rekonstrukcija un būvniecība, tai skaitā - uzbūvēts gājēju tilts pie papīrfabrikas, atjaunoti gājēju celiņi, izveidotas velosipēdu un auto stāvvietas un citi.

Projekta sagatavošanas darbs ilga trīs gadus. Sākumā bija ideja par nepieciešamību unikālo Līgatnes papīrfabrikas ciemata vēsturisko centru, kas ir vienīgais šāda veida industrialās apbūves koka ēku komplekss Eiropā, padarīt par tikamu dzīvesvietu iedzīvotājiem un saistošu apskates objektu tūristiem. Tika piesaistīti ieinteresēti arhitekti un sadarbībā ar Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekciju tika uzsākts darbs pie "Līgatnes papīrfabrikas ciemata vēsturiskā centra izpētes un attīstības koncepcijas". Salīdzinoši

*"Un viss tāpat, kā bijis –
Tā pati sirds, tas pats vēl
liesmojums,
Tā pati saule, zilais
debesjums,
Tik laiks ir gadu skaitu
pārmainījis."
/N.Kalna/*

**Dzīvesprieku un stipru
veselību vēlam īpašajiem
februāra mēneša
jubilāriem!**

Kalniņa Milda
Baranova Anna
Kalniņa Maiga
Liepiņa Aina
Rodovica Elga
Štāle Austra
Celmiņš Edgars
Stalidzāns Valentīns
Cingelmane Ināra
Vitola Dzidra
Ločmelis Staņislavs
Kārklīņa Dzintra
Letušinska Marika
Puriņa Aina
Bigare Biruta
Bondars Juris
Ciematnieks Vitālijs
Gailītis Egons
Ince Regina
Šveicis Jānis
Židaus Ilgonis
Broka Nadežda

isā laikā lika pamatus šī brīža projektam Līgatnē. Koncepcijas izstrādes procesu vadīja arhitekte, bijusi līgatniete Ināra Kārklīņa, un viņas uzņēmums - Arhitektu birojs "Forma". Koncepciju zinātniski pamatoja *Karklins design Studio* (Bostona, ASV), pielietojot patentētu pētniecības modeli un ņemot par piemēru realizētus projektus Amerikā, Anglijā un Somijā. Būstisks un neatsverams ir esošo un bijušo līgatniešu ieguldījums, kas neželē vēsturiskos fotodokumentus un atmiņu stāstus. Koncepcija izpelnījies augstu novērtējumu Latvijas kultūrvēsturnieku aprindās. Līgatnes papīrfabrikas ciemata vēsturiskais centrs ir Valsts nozīmes aizsargājams pilsētubūvniecības piemineklis. Tas veidojies un attīstījies kopsoli ar Līgatnes papīrfabriku un 20. gadsimta sākumā bijis viens no modernākajiem strādnieku ciematiem Eiropā ar hierarhizētu dzīvojamo modeli un visaugstākajiem sociālajiem standartiem.

**Papildus informācija:
Ainārs Šteins, Līgatnes novada
domes priekšsēdētājs
mob. 29412602**

Līgatne ir manas mājas

Turpinājums no 7.lpp.

raksturojumu, bet tajā bez visa cita bijis ieraksts, ka dejo. Tas bijis par iemeslu piedāvājumam mācīt bērniem deju soli, kam Daiga labprāt arī piekritusi.

“Dejot man patīcis ir vienmēr – tiku dejojusi gan Līmbažu Pionieru nama deju kolektīvā, tagad tas ir Jauniešu interešu centrs “Varavīksne”, gan vēlāk Tautas deju ansamblī “Katvari”, vaicāta par mīlestību uz deju, saka Daiga, “dejas skaistums piesaista mūsu sirdis un attīsta mūsu iekšējo cilvēku. Kas ar dejas skaistumu “saslimis”, tas mil deju visu mūžu.” Un kopš 1984. gada ar savu mīlestību uz deju Daiga dalās ar saviem Līgatnes vidusskolas audzēkņiem.

“Līdz šim bērnu dejojot esmu mācījusi tikai šeit, Līgatnes vidusskolā, bet pēc skolu apvienošanas strādāju arī Augšlīgatnē. Tā nu nākas sevi sadalīt pa divām vietām. Mācu arī vācu valodu – gan nelielam bērnu skaitam, bet tomēr... jo šī svešvaloda ir izvēles priekšmets vidusskolas klasēm. 5. un 6. klasei mācu arī matemātiku, bet pamatā esmu sākumskolas klašu skolotāja,” teic Daiga.

Ar izvīrztu mērķi vieglāk

Tā kā esmu sākumskolas skolotāja, tad, sākot mācīt pirmklasniekus, kopā ar mani viņiem aizsākas arī “deju gaitas”, un tālāk jau es viņus “no nagiem laukā” nelaižu. Ir bijusi man viena tāda klase, kurā pārsvarā bija puīši. Viņu vēlme dejojot bija apbrīnojama, tā arī nodejojām līdz pat vidusskolas absolūvēšanai, piedalījāmies Dziesmu un deju svētkos. Deju kolektīvu pastāvēšana skolā ir atkarīga no bērniem – viņu skaita, jo bērnu ir tik, cik ir, un viņu vēlēšanās dejojot. Turklāt jāņem vērā arī vecuma īpatnības. Ja mazajās klasēs bērniem ļoti patīk dejojot, tad, nonākot kritiskajā 13gadnieku vecuma posmā, lielākajai daļai puīšu rodas jaunas intereses, aizraušāns, kā dēļ daudzi dejošanu uztver kā nevajadzīgu lietu.

Tagad, kad Līgatnē ir sporta centrs, puīši labrātāk apmeklē to, lai nodarbotos ar florbolu. Pēc 9. klases beigšanas daži zēni izvēlas turpināt mācības profesionāli tehniskajās skolās, un pat viena dejojāja aiziešana mazas skolas deju kolektīvam nozīmē daudz. Nenoliedzami, vajag jau arī stimulēt, lai saņemtos, izturētu, pacenstos..., lai deja kļūtu par nepieciešamību. Kad tiek izvīrztī noteikti mērķi – piedalīties ne tikai pašdarbības sarīkojumos, bet nopietni gatavoties skolēnu dziesmu un deju svētkiem, darbs kļūst daudz mērķtiecīgāks, skolēni tajā iesaistās ar lielāku atbildības sajūtu. Vienreiz biju uz svētkiem aizvedusi pat trīs skolēnu deju grupas. Jāteic, ar mazajiem bērniem svētkos nebija viegli, bija gan asaras, gan ilgās pēc mājām un mamiņām. Mums ar pianisti Daci Zariņu tad bija jābūt arī mammu vietā... Savukārt ar lielākajiem – problēmu nekādu. Bet kad svētki nodejoti, skolēnos

rodas zināms atslābums, intereses zudums, jo nav vairs reāla mērķa. Tā nu tas ir.

Dejojāju skaits šajos 26 Līgatnes vidusskolā nostrādātajos gados noteikti ir visai paprāvs...

Saskaitījusi neesmu, bet domāju, ka skaits varētu būt iespaidīgs. Skolēniem ir patīcis dejojot, viņi dejo šodien un dažādu vecumu skolēnu deju kolektīvos, ceru, dejos arī turpmākajos gados. Tagad jau pie manis mācās dejojot manu bijušo audzēkņu bērni, tas

jo viņu intereses šajā vecumā kardināli mainās. Tad liela loma ir ne vien skolotājiem, bet arī vecākiem – svarīgi ir ieklausīties bērniem, censties saprast viņu izvēli, motivēt, bet ne piespiest. Manuprāt, tautiskās dejas ir ļoti labs veids, kā nostiprināt stāju, uzlabot veselību un iepazīt latviešu kultūru.

Vai arī pēc vidusskolas beigšanas jaunieši turpina dejojot?

Deja man un dejojājiem, ar kuriem

skolotāja. Bet trešā aizraušāns man ir dziedāšana. Dziedot kori, ja tā var teikt, es apvienoju šos abus vaļaspriekus. Kopā ar Līgatnes novada kori man bija tā lieliskā izdevība redzēt pasauli, apceļot daudzas Eiropas valstis. Pirmais brauciens bija uz Zviedriju, tad Itāliju, Somiju, Bulgāriju, Šveici, Vāciju. Pēc tam man tā iepatīkās ceļot, ka meklēju iespēju pabūt vēl kādās valstīs – Čehijā, Spānijā, Francijā. Projekta “Comtec” ietvaros pabiju arī Portugālē. Tomēr pārsvarā gan kopā ar kori. Mans lielākais

Protams, mani mājinieki mani atbalsta un stiprina. Arī abi dēli savulaik, mācoties vidusskolā, dejoja – vienam tā bija sirdslieta, otram gan, drīzāk, pienākums. Vecākais dēls Jānis patlaban studē, nākotnē būs ārsts, jaunākais – 19gadīgais Mārcis, šobrīd ir Rīgas Valsts tehnikuma audzēkņis.

Kādi bija pirmie iespaidi par Līgatni? Kādi tie ir tagad?

Man ļoti negribētos nevienu aizvainot, bet toreiz patiesi man šķita, ka Līgatne izskatās pēc krievu sādžas. Jā, bija daudz jauku, skaistu vietu, – diķis, gulbiši, pasakaina daba, bet neviens jauns mājas. Nevarēju iedomāties, ka uz māju jāiet cauri mežam vai gar kapiem. Toreiz domās sev teicu – nostrādāšu obligātos trīs gadus un pēc tam prom! Bet tagad par to dienu pārdzīvojumiem tikai pasmej. Līgatne ir kļuvusi par manām mājām, te ir mana ģimene, vīrs, dēli, draugi, te ir ļoti skaisti, īpaši pavasārī, vasarā, te mit jauki, atsaucīgi cilvēki.

Kas dzīvē sniedz gandarījumu?

Mana dzīve ir bijusi un vēl joprojām ir interesanta! Es dariju un daru to, kas man patīk, dejas bija un ir mana sirdslieta! Un kaut arī pašai gadi nav gājuši mazumā, kopā ar saviem audzēkņiem jūtos jauna. Arī kori, esot kopā ar gados jaunākiem dziedātājiem, vecuma

jau liecina par pēctecību. Tādā veidā tiek saglabātas dejojāns tradīcijas ilgā laika periodā, tās tiek pilnveidotas un izkoptas.

Deju nodarbības taču prasa izturību?

Dejojot ir gan viegli, gan grūti. Lai apgūtu raito dejas soli, jāstrādā ar «slapju muguru», kā tas nereti ir, mēģinājumu beidzot. Ar dubultu slodzi, pat brīvdienās, jāstrādā pirms skatēm, jo ir grūti konkurēt ar pilsetas skolu deju kolektīviem, kur no vairākiem klašu komplektiem iespējams izvēlēties labākos. Kā jau iepriekš teicu, iespējami vairāki “lūzuma” posmi. Pirmais – bērnam sākot skolas gaitas, kad tiek piedāvātas dažādas ārpusstundu nodarbības, tostarp arī dejojot skolas deju pulciņā. Nākamais ir tad, kad bērni mācās piektajā sestajā klasē,

nācies strādāt, ir devusi daudz satraucošu, priecīgu un prātā paliekošu brižu. Par paveikto jūtu zināmu gandarījumu arī tadēļ, ka mani bijušie dejojāji ir savā dzīvē turpinājuši skolas gados iesākt – dejojusi un dejojot Latvijas labākajos deju kolektīvos – Tautas deju ansambļos “Bitīte”, “Ačkups”, cik nu viņu iespējas ļauj savienot tālāko izglītošanos ar deju nodarbību apmeklējumu. Gadās arī tā, ka pēc skolas beigšanas dejojāns jauniešu deju kolektīvos izpaliek un atsākas tikai ar vidējās paaudzes deju kolektīvu.

Jūs vaļasprieks ir arī ceļošana...

Jā, tas patiesi ir mans otrais vaļasprieks. Ceļošana ir labākās zāles, lai skrietu atkal kā vāvere ritenī un spētu vadīt skolēnu deju kolektīvus, un būtu nenogurstoša

sapnis ir kādreiz pabūt Japānā. Kad to varešu piepildīt, vēl nezinu...

Brīvajos brīžos aizraujos arī ar detektīvrōmānu un piedzīvojumu grāmatu lasīšanu, krustvārdu miklu risināšanu.

Jūs dzīvē esat optimiste?

Protams, citādi jau nevar. Ar smaidu un pozitīvu skatījumu uz dzīvi ir vieglāk gan darbā, gan sadzīvē. Man ir jauki kolēģi un audzēkņi, draugi, ar kuriem dalīties gan priekos, gan bedās. Mana kādreizējā audzēkne Liene Pīlēģe tagad ir kolēģe. Kopā bijām pēdējos Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Vienmēr kopā ar mani un dejojājiem ir arī skolotājas Skaidrīte Gasperte un Dace Zariņa. Paldies viņām par to!

Liels atbalsts jums ir arī ģimene

atšķirību neizjūtu.

Lielāko gandarījumu sniedz ieguldīta darba novērtējums. Mūsu skolas kolektīvi – dejojāji, dziedātāji, ļoti bieži kuplīna kultūras nama pasākumus, un, manuprāt, skatītāju aplausi, ziedi un smaidi pēc koncertiem un deju skatēm, ir lielākā balva, ko saņēmis ikviens deju kolektīva vadītājs un dalībnieks. Sarunas nobeigumā Daiga Meistere paldies teica visiem novada iedzīvotājiem par viņas darba augsto novērtējumu, izvīrztot novada Gada cilvēka nominācijai, Līgatnes novada domei par kolektīviem sniegto atbalstu, Līgatnes novada kultūras namam par veiksmīgo sadarbību, kā arī visiem tiem novada aktīvajiem cilvēkiem, kuru darbs sekmējis Līgatnes novada kultūras dzīves attīstību un novada atpazīstamību ārpus tā robežām.

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs aicina pavadīt kopā pēdējos ziemas mēnešus

Indra Ramāne,
Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja

Februāris ir aizvadīts sniega un mīlestības zimē, priecājoties gan par kupenām, gan ledu, atklājot sniega pili Skalūpēs. Tur varēja gan precīzi pikot mērķi, gan ātri braukt ar ragavām, gan arī spēlēt īpašo ziemas futbolu. Kad kļuva aukstāk, bija iespēja saspieties ciešāk un padējot mīlestības svētkos Valentīna dienā, kuru

šogad svinēja rehabilitācijas centra "Līgatne" telpās.

Vēl šī mēneša beigās, **24. februārī**, var paspēt piedalīties kūku dienā "Astoņas tortes un viena svečīte", kur savus un citu vēderus iepriecēt varēs katrs, kam izdevies izcept, izvāriet, uzklāt vai kā citādi pagatavot kūku. Gardāko kūku darinātāji tiks apbalvoti.

Nākamo mēnesi **5. martā** iesāksim, sacensoties ziemas sporta spēlēs, kuras notiks Augšlīgatnē, pie sporta halles.

11. martā Skalūpēs īpaši lutināsim un izcelsim Līgatnes dāmu skaistumu un graciozītāti, svinot dienu sievietēm. Būs īpaši piedāvājumi un lieliskas procedūras par pieņemamām cenām.

25. martā "Zvaniņos" bērni varēs atraktīvi un jautri pavadīt laiku masku ballē, kas noslēgs pavasara brīvdienas. Ballītē varēs gan paslēpties no draugiem, aizklājot seju ar paša gatavotu masku, gan arī piedalīties jautrās spēlēs, rotaļās, konkursos un sacensībās.

Apsveikums

*"Darbs stāv pār visu,
Tas dzīvei veidu dod,
Darbs apklusina ilgas,
Un sapņiem mērķi rod."
/J.Rainis/*

Līgatnes Mūrmaņa galdniecības "burši un zēlli"

sveic 1926.gada 9.februārī dzimušo Zigfrīdu Mūrmani 85 gadu jubilejā

Novēlam arī turpmāk veselību un dzīvesprieku!

Olimpiāde Ērgļos

Baiba Aizupiete,
Līgatnes novada vidusskolas direktora vietniece audzināšanas darbā

4. un 5.februārī Ērgļos jau septiņpadsmito reizi notika lielākie skolēnu ziemas sporta svētki Latvijā – Jaunatnes ziemas olimpiāde. Skolu komandu kopvērtējumā spēcīgākie izrādījās Madonas 1.vidusskolas skolēni, mājās aizvedot 7 zelta, 6 sudraba un 4 bronzas medaļas. Jāatzīmē, ka Madonas 1.vidusskola uzvarēja arī pagājušā gada Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādē. Otrajā vietā ierindojās Rīgas Franču licejs ar 4 zelta medaļām un 1 sudraba medaļu, bet trešo vietu ieguva Siguldas Valsts ģimnāzijas audzēkņi ar 3 zelta, 4 sudraba un 3 bronzas medaļām. Vismaz pa vienu medaļu

šajās sacensībās izcīnīja 53 skolu komandas no 22 pašvaldībām. Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādi organizēja Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK) sadarbībā ar Ērgļu novada domi. Tajā piedalījās 1075 dalībnieki 117 skolu komandās no 43 pašvaldībām. Pārsteiguma balvu milzīgas svētku tortes formā no Swedbank "Jauniešu programma Open" saņēma Rīgas Valsts vācu ģimnāzija, kas uz sacensībām ieradās ar viskuplāko komandu – 55 sacensību dalībniekiem.

Sacensības Ērgļos notika sešos sporta veidos – distanču slēpošanā, kalnu slēpošanā, biatlonā, hokejā, snovbordā un slidošanā, kuros tika sadalīti 80 medaļu komplekti. Savukārt no 3. līdz 5.martam Siguldas kamaniņu un bobsleja trasē

tiks sadalīti 4 medaļu komplekti kamaniņu sporta sacensībās. Šo sacensību rezultāti netiks iekļauti skolu kopvērtējumā.

Šogad lielu atsaucību izpelnījusies distanču slēpošana, kur uz starta linijas izgāja līdz šim nepieredzēts skolēnu skaits - 337 dalībnieki. Jau tradicionāli liels dalībnieku skaits pieteicās startiem snovbordā (223 dalībnieki) un kalnu slēpošanā (207 dalībnieki).

Teicami šī gada olimpiādē startēja mūsu skolas jaunieši:
Toms Ruks (8.a klase) ierindojās 18.vietā,
Monta Skrastiņa (11.klase) izcīnīja 5.vietu,
Monta Malkause (11.klase) ierindojās 9.vietā.
APSVEICAM!

Mājas siltināšana

2010. gada beigās biedrība "Dārza ielas nams", kas apsaimnieko daudzdzīvokļu dzīvojamā ēku Dārza ielā 2, Augšlīgatnē, ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru ir noslēgusi līgumu par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzfinansējuma piesaisti daudzdzīvokļu mājas siltumnoturības uzlabošanas projekta īstenošanu. Siltināšanas un renovācijas darbi tiks īstenoti biedrības apsaimniekotajai ēkai, kurā atrodas 16 dzīvokļi, ambulance un zobārstniecības kabinets. Ēka nodota ekspluatācijā 1993.gadā, un tās kopējā dzīvojamā platība ir 1094,1 m². Projekta ietvaros paredzēts veikt fasādes, cokola, pagrabu siltināšanu, ieeju un

pagrabu durvju nomaiņu, jumta pārseguma renovāciju un siltināšanu, koka logu un lodžijas durvju nomaiņu un siltumapgādes sistēmas renovāciju. Pēc energoaudita aprēķiniem plānotais siltuma patēriņš ietaupījums pēc ēkas renovācijas un energoefektivitātes uzlabošanas būs līdz pat 56%. Ēkas renovācijas projektu paredzēts īstenot 4 mēnešos, un tā kopējās izmaksas ir 90 tūkstoši latu. Energoefektivitātes darbu kopējo finansējumu nodrošinās AS "SEB Banka".

E - prasmju nedēļa 2011

No **28. februāra līdz 3. martam Latvijā norisināsies E – prasmju nedēļa. To jau otro gadu rīko Latvijas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju asociācija (LIKTA) sadarbībā ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju (VARAM).**

Nemot vērā sekmīgo E-prasmju nedēļas norisi Latvijā 2010.gadā, kurā piedalījās vairāk nekā 20000

interesentu, LIKTA aicina E-prasmju nedēļā būt aktīviem arī šajā gadā.

E-prasmju nedēļas mērķis ir ieinteresēt plašāku sabiedrību par e-prasmju apgušanas un pielietošanas iespējām, informēt, kur un kā pielietot jau esošās e-prasmes, uzlabot tās, kā arī uzzināt par valsts sniegto e-pakalpojumu saņemšanas iespējām un to ērtāku izmantošanu.

E-prasmju nedēļas mērķauditorija ir visi IKT (informācijas un komunikācijas tehnoloģijas) lietotāji – skolēni, skolotāji, mazie un vidējie uzņēmumi, pašvaldību darbinieki, seniori, bezdarbnieki un darba meklētāji, kā arī tā sabiedrības daļa, kura nekad nav lietojusi IKT rīkus (datoru, internetu).

Iesaistīsimies arī mēs šīs nedēļas pasākumos!

Līgatnes gleznu restauratori meklē informāciju

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada domes priekšsēdētājs.

Līgatnes novada kultūras namā, kur tiek veikti vērienīgi remonta un restaurācijas darbi, notiek divu lielformāta gleznu – "Pūt, vējiņi" un "Uguns un nakts" restaurācija. Katras gleznas izmērs ir 3 x 9m, un šos mākslas darbus speciāli Līgatnes klubam 1950. gadā gleznojis Rūdolf Pilādzis (1910. – 1969). Līgatnes novada dome kopā ar mākslas darbu restauratoriem Natāliju Jātnieci, Daci Pāži un Ingu Grīnbergu no SIA "ART COM STUDIO" lūdz atsaukties

ikvienu, kurš var sniegt informāciju un faktus par šo gleznu radišanu. Ir zināms, ka gleznu tapšanā kopā ar mākslinieku strādājuši vairāki studenti. Ceram, ka kāds no tā laika studentiem, kas strādāja kopā ar R. Pilādzi, vai viņu pēcteči varētu sniegt restaurācijai un vēsturei noderīgu informāciju.

Fotoreportāžu par gleznu restaurācijas gaitu var skatīt Līgatnes novada mājaslapā: www.ligatne.lv. Visiem, kas var sniegt informāciju, lūdzam zvanīt pa tel. 64153176 begin_of_the_skype_highlightingend_of_the_skype_highlighting vai sūtīt e-pastu: novadadome@ligatne.lv. Noderīga ir katra informācija!

Papildus informācija:
Ainārs Šteins, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs, mob. 29412602

Sporta diena

2011. gada 3. februārī Līgatnes novada vidusskolā, pie Augšlīgatnes ēkas, notika ikgadējā Ziemas Sporta diena, kurā piedalījās 1.-4. klašu skolēni. Augšlīgatnieši pie sevis laipni uzņēma arī mazos Lejaslīgatnes sportot gribētājus kopā ar savām skolotājām.

Lai spēki būtu līdzsvaroti, abu ēku klases veidoja jaukta vecuma komandas. Pavisam veikti tika saorganizētas 6 komandas no visām klašu grupām – "Ziemīgie", "Sniega lavīnas", "Sniega lāpstas", "Baltās sniegpārslīņas", "Ledus cilvēki" un "Sniega vilki".

Sportisti mēroja spēkiem dažādas interesantas disciplīnas, kuras izvērtās ne tikai par sūru sacensību, bet arī par jauktu un patīkamu piedzīvojumu! Prieks par to, ka laika apstākļi bija labvēlīgi ikviena uzdevuma veikšanai, jo īpaši disciplīnai "Piku mešana pa mērķi" un "Piku mešana grozos", kā arī noslēguma uzdevumam, kurā bija nepieciešama īpaša izveicība – "Augstākais sniega stabs". Centīgākā komanda "Sniega vilki" savu sniega stabu uzcēla pat 2,50 metru augstu! Ne mazāku veiklību un lokanību prasīja dažādas stafetes. Bērni gan

leca pāri, gan lida cauri dažādiem šķēršļiem, stūmās ragaviņās un pārvietoja priekšmetus uz noteikto mērķi. Protams, kā jau ziemā pienākas, neiztika arī bez distanču slēpošanas! Esam gandarīti par to, ka šogad atšķirībā no pagājušā gada daudz vairāk bērnu bija nodrošināti ar slēpēm un pārējo ekipējumu. Paldies skolēnu vecākiem.

Mūsu skolas čaklās pavāres bija parūpējušās, lai sportistiem nebūtu tukši vēderi. Visi tika cienāti ar garšīgu vistas zupu, siltu tēju un bulciņām. Noslēgumā skolēni devās uz skolas graviņu, kur katrs varēja parādīt savu prasmi braukšanā ar ragavām un "āboliņiem".

Apkopojot rezultātus, veiksmīgākā izrādījās komanda "Sniega vilki" (Dāvis Zelčs 2.b kl., Elvis Lapselis 2.b kl., Sabine Medvedeva 3.b kl., Ingmārs Jansons 4.b kl., Sanija Grigorjeva 1.b kl., Linass Leja 1.a kl., Monta Eglīte 4.a kl., Paula Pilēģe 1.a kl., Anna Rijniece 3.a kl.). Otrajā vietā komanda "Sniega lāpstas", bet trešajā – "Sniega lavīnas".

Prieks, ka bērni bija apmierināti ar sporta dienas pasākumu. Paldies ikvienam, kas piedalījās!

Līgatnes novada vidusskolas 1.-4. klašu sporta skolotāja
Antra Straziņa

LĪGATNES PAGASTA BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Vera Dālberga,
Līgatnes pagasta bibliotēkas vadītāja

"No sirds uz sirdi..."

2011.gads ir pasludināts par brīvprātīga darba gadu. Mēs bibliotēkā 2010. gada beigās zīmējam, veidojam Ziemassvētku apsveikumus Līgatnes pagasta bibliotēkas lasītājiem - senioriem un bijušajiem bibliotēkas darbiniekiem. Akcija saucās "No sirds uz sirdi". Nemazsvarīgi šajā akcijā bija tas, ka katrs apsveikums tika pasniegts no rokas rokā. Esmu saņēmusi daudz pateicīgu vārdu par atcerēšanos, par bērnu mīlumu un sirsnību. Šajā gadā es gribētu bibliotēkas lasošajiem bērniem piedāvāt vēl vienu izaicinājumu - Līgatnes pagasta ir daudz bijušo bibliotēkas lasītāju, kas paši vairs nevar atnākt līdz bibliotēkai samainīt grāmatas vai arī vairs nevar paši palasīt. Ļoti ceru uz jūsu palīdzību, bez jums, bērni, es nevaru to realizēt. Ar savu vēlmi sniegt mīlumu otram, padarīsimšo dižķibeles laiku kādam cilvēkam gaišāku un cerīgāku. Par "Ziemassvētku apsveikumiem" vairāk <https://picasaweb.google.com/veradalberga/ZiemassvetkuApsveikumi>

Valijai Brutānei – 100 (1911.-1990)

Laima Timermāne,
Līgatnes pilsētas bibliotēkas vadītāja

"...Cik skaista ir Līgatne un Gauja, to pat vārdos grūti izteikt. Ikviens no manām grāmatām ievēlno bērības upes un sīkupītes. Arī vārdā nenosauktajā un nenosaukamajā man blakus stāv Līgatnes daba. Arī skola, kas deva ievadu zināšanās..." šādus skaistus vārdus Valija Brutāne teikusi 1988. gada 16. janvāra intervijā ar

"Padomju Druvu". Šā gada 28. janvārī mūsu novadniecei aprit apaļa jubileja. Viņa dzimusi Rīgā drēbnieka ģimenē, bet bērnība pagājusi Līgatnē. Vēl tagad līgatnieši atceras skroderi Jansonu (Valijas tēvu), viņa šūtos apģērbus un strādīgo un satīcīgo ģimeni. Valija Brutāne mācījies Līgatnes un Vildogas pamatskolā, 1928.g. beigusi Rīgas 2. vidusskolu, 1947.gadā – Latvijas Valsts

pedagoģiskā institūta Angļu valodas fakultāti. Kopš 1935.gada - apgāda "Grāmatu draugs" ārštata tulkotāja. 1941.gada vasarā devās uz Jaroslavas apgabalu, kur strādāja pat bērnu darza audzinātāja. 1942.gadā pārcēlusies uz Maskavu, kur pilda Latvijas Padomju rakstnieku savienības sekretāres pienākumus. Atgriezies Latvijā, viņa (1946.-1948.) ir Jaunatnes teātra un (1948.-1952.) - Drāmas teātra literārās daļas vadītāja. Pirmais dzejoļu krājums "Dārzī plaukst" iznāc 1950.gadā. Tam seko "Šalciet, mani balti bērzi", "Slāpes", "Sastapšanās", "Rasa" un citi. Galvenokārt mēs Valiju Brutāni pazīstam kā dzejnieci, bet viņa rakstījusi arī prozu, tajā skaitā krājumu "Uz Līgatni man brauciet līdz!", tulkojusi un atdzejojusi citu autoru darbus.

Atzīmējot V. Brutānes jubileju, tikāmies pasākumā Līgatnes vidusskolā. 1. un 2.klases bērni skandēja dzejnieces sarakstītos dzejoļus bērniem, iepazīs ar viņas sarakstītajiem darbiem un uzzināja par bagāto darba mužu, visvairāk pakāvējoties pie viņas saistības ar Līgatni. No Valijas Brutānes darbiem un materiāliem par viņu bibliotēkā izveidota plaša izstāde. Aicinu jūs atnākt uz bibliotēku un tuvāk iepazīties ar mūsu novadnieces dzīvi un plašo literāro devumu!

Līgatnes pagasta bibliotēkai - 80

Līgatnes pagasta bibliotēka dibināta 1931.gadā kā Paltmales Saviesīgās biedrības bibliotēka. 1931.gada 13. februārī Paltmales Saviesīgās biedrības valdes pilnvarotais Jānis Mūrmanis parakstīja Kultūras fonda bibliotēku noteikumus un saņēma 699 grāmatas. 1935.gada aprakstā par Līgatnes pagastu ir pieminēta Līgatnes pagasta bibliotēka ar fondu - 800 grāmatas. Daudz kas pa šiem gadiem ir aizmirsis, daudz kas nav zināms un šobrīd jau arī nav kam vairs uzprast...

Mēģināšu salikt kopā to, ko vēl atceras Līgatnes pagasta cilvēki. No 1959. - 1960.gadam bibliotēkā strādāja **Silvija Veinberga**. Līgatnes ciems bibliotēku 1962.gadā nodeva Fabriciusa ŠPPS. Lidz 1965.gada 1.decembrim bibliotēkā strādāja **Ilga Pape**. No 1965.gada 1.decembra līdz 1977.gada 30.jūnijam bibliotēkā

strādāja **Vera Vaska**. 1977.gadā bibliotēka pārgāja atkal Līgatnes ciemam. No 1977. -1987.gadam bibliotēkā strādāja **Roberts Hauks**. Īsāku vai garāku laiku posmu bibliotēkā strādāja **Rīta Vārpiņa, Sigita Šleicere, Elita Strihele, Inta Skrastīņa**. No 1992.gada 7.februāra bibliotēkā sāku strādāt es - **Vera Dālberga**. Līgatnes pagasta bibliotēka "Vakar un šodien"- <https://picasaweb.google.com/veradalberga/LigatnesPagastaBibliotekasVesture20Gadsimts>

Lursoft "Laikrakstu bibliotēka" (www.news.lv) un Letonikas (www.letonika.lv) datu bāzes Latvijas publiskajās bibliotēkās pieejamas par brīvu

Valsts aģentūra "Kultūras informācijas sistēmas" VVBIS projekta "Elektroniskās publikācijas

Latvijas bibliotēkām" ietvaros ilgtermiņā sekmē un attīsta Latvijas bibliotēku nodrošinājumu ar Latvijas un ārvalstu elektronisko publikāciju datu bāzēm, līdzfinansējot un/vai administrējot to pieeju. Īpaša uzmanība tiek veltīta nacionālo datu bāzu resursu pieejas nodrošināšanai pašvaldību publisko bibliotēku lietotājiem, kas

sastāda vairāk nekā trešdaļu valsts iedzīvotāju. Kā ziņots iepriekš, kopš 2008. gada beigām visām pašvaldību publiskajām bibliotēkām bez abonēšanas maksas ir pieejama Letonikas (www.letonika.lv) datu bāze, arī 2011. gadā tiek saglabāti šo pieeju nosacījumi.

Lai palielinātu Latvijas pašvaldību

publisko bibliotēku sniegto pakalpojumu apjomu, kvalitāti un konkurētspēju, v/a "Kultūras informācijas sistēmas" panākusi vienošanos arī ar SIA "Lursoft" par neierobežotu "Lursoft" datu bāzes "Laikrakstu bibliotēka" (www.news.lv) pieeju visām pašvaldību publiskajām bibliotēkām bez abonēšanas

maksas. Pakalpojums būs pieejams no 01.02.2011. līdz 31.01.2012.

"Laikrakstu bibliotēka" satur vairāk nekā 50 Latvijas centrālo un vietējo periodisko izdevumu pilntekstu publikāciju, aktuālo ziņu un preses apskatu. Pieejama arī Normatīvo aktu Informācijas sistēma LATLEX.

Līgatne laiku lokos

Rasma Vanaga, gide

Prāmis. Pārceltuve. Līgatnes pārceltuve. Kā tikai to nesauc. Pārskatot interneta materiālus, gandrīz visur tikai - tūristu iecienīts apskates objekts. Bet ļoti daudzi nezina, ka to pēc otrā pasaules kara ir cēlusi Līgatnes papīrfabrika, lai no Straupes puses tiktu pāri Gaujai gan fabrikas strādnieki, gan skolnieki, jo papīrfabrikā no Straupes puses nāca apmēram ceturtdaļa strādājošo. Līgatnes prāmis jeb pārceltuve pār Gauju pie Līgatnes ir vienīgā šāda tipa pārceltuve Baltijā. 2008.gada 14.septembrī Eiropas kultūras mantojuma dienā tā tika ierakstīta "Neparasto mantojumu" sarakstā kā tehnikas vēstures piemineklis. Šajā dienā bija Pārceltuves svētki ar viesu piedalīšanos, ar stāstījumiem par pārceltuvi, par Gauju, ar interesantiem jautājumiem, cienastu.

Interesants fakts, pēc Aivara Baloža teiktā, ka senos laikos no Līgatnes uz Siguldas pusi pāri Gaujai esot bijuši 4 tilti, bet vēl neviena tilta nebijis ne Siguldā, ne Cēsīs. No 1896. līdz 1898.gadam esot uzcelts Gaujaskroga tilts. Pirms tam tur esot bijusi laivu pārceltuve, bijis arī baļķu plosts, kas cēlis pāri Gaujai. Šis tilts pār Gauju ticis nodedzināts 1919.gada 24.maijā. Tajā pat gadā nodedzināti arī Rāmnieku, Muižnieku un Attaku tilti pāri Gaujai. Visi 3 tilti esot celti 1916.gadā armijas vajadzībām. Pie Muižniekiem pāri Gaujai bijusi pāreja jau Zviedru laikos, bet kad uzcelts - ziņu neesot. Pēc tam tur bijusi trose un ar laivu ticis celts pāri upei.

1924.gadā uzceļ jaunu koka tiltu pāri Gaujai. To svini atklāj 1924.gada 10.oktobrī. Tilta mūžs nav garš, tikai nieka 20 gadi. Sākas 2.pasaules karš, un visiem karapūļiem gribas iznīcināt stratēģiski svarīgo tiltu pāri Gaujai pie Līgatnes. Ir vairākas versijas par šī tilta iznīcināšanu. Izklusās, ka tilts ir nīcināts un atjaunots vairākas reizes, līdz beidzot tas kļuvis nelietojams. Esmu dzirdējusi 3 versijas par tilta bojā eju. Bet nenoliedzams ir fakts, ka tilta vairāk nav, ir tikai vēl redzama tilta senā vieta, ko regulāri izplauj domes strādnieki, lai vasarā šo vietu var redzēt arī mūsu viesi.

Vēl atceros 20.gs. 60.gadus, kad pie prāmi, abpus ceļam, bija papīrfabrikas koku birža. Tur glabāja gan papīrmalku, gan baļķus. Turpat strādnieki mizoja baļķus, papīrmalku un krāva krautnēs. Pēc vajadzības baļķus veda uz gateri, kurš darbojās Anfabrikā un papīrmalku uz kokmasas nodaļu, kura atradās Beiverkā. Baļķus un papīrmalku no Gaujmalas uz attiecīgo ceļu veda ar smagajām automašīnām cauri papīrfabrikai pa ceļu, ko tagad lieto tikai gājēji (gar avotiņu). No papīrmalkas gatavoja kokmasu, no kuras

vēlāk - albumu un galda papīru uz 3. papīrmašīnas. Kokmasu no Beiverkas veda uz Vidus fabriku pa šaursliežu dzelzceļu. Tagad nekas neliecina, ka tur glabājās daudz kokmateriālu, jo visu apņēmuši jauni koki, kā arī uzcelts laivotāju kempings. Kā zināms, vācieši promejot 1944.gada oktobrī, nometa 3 bumbas uz Līgatni. Fabrikai ļoti lieli zaudējumi netika nodarīti, bet darbu turpināt tā nevarēja, jo bija bojāta katlu māja. 1945.gada februārī papīrmašīnas atsāka darbu. Ļoti labi fabrikas atjaunošana aprakstīta Pāvila Vilpa grāmatā "Fabrika pie Gaujas" (Latvijas Valsts Izdevniecība, Rīga, 1949.). (Grāmatu var izlasīt Līgatnes pilsētas bibliotēkā, tikai jāatmet tā laika politiskā reklāma, tad jau viss kļūst saprotams). Interesants ir veco ļaužu stāsts par 1944. -1945.gadu, par fabrikas darba turpināšanu. 2010.gada decembrī viesojos pie Maigas Bērziņas (dz.1923.gadā). Maigas

kundze pastāstīja interesantas atmiņas par šo laiku. Maigas kundze sākusī strādāt Līgatnes papīrfabrikā 1945.gada janvārī. Viņai un Ausmai Krūmiņai iedots pirmais darbs – kopā ar traktoristiem vest papīrmalku un malku no "malkas plača pie Gaujas uz Beiverkas un Vidusfabrikas katlu mājām". Viņu darbs esot bijis iekraut un izkraut malku. Tā viņas ir strādājušas līdz 1945.gada jūnijam, kad iedots darbs Beiverkā bobinu zālē. Blakus ceļam esot bijušas uzliktas arī dzelzceļa sliedes, bet tās vairs nav darbojušās. Kara laikā neesot bijušas pieejamas akmeņogles katlu mājas darbam, tādēļ bijis jāiet arī mežā zāģēt un gatavot malku.

Turklāt Aina Aļena (1929.) savā stāstā, kuru pierakstīju 2006.gada 9.-15.februārim, saka: "... Un tad nāca Volgins. Volgins demobilizējās, viņam ģimene bija Maskavā palikusi. Tad darbu organizēja Volgins, viņš redzēja, ka fabrikā viss stāv, ka nekas nenotiek. Viss bija sagrauts. Viņš noorganizēja, ka mēs vilkām no Gaujas arī baļķus. Gauja bija pilna ar baļķiem. Volgins noorganizēja, ka vācieši otrā krastā spēlēja mūziku, un mēs vilkām baļķus arī. Kā lai dabū līdz katlu mājai? Viņš teica, ka jāsāk kurināt. Nu Volgins ir Volgins. Mums fabrikā bija vācu gūstekņi tai šķūnī, kur tagad ir mašīnu daļas, no vecās ambulances gar fabrikas sētu (ēka nodega 2008.gada 22.jūnijā R.V.). Bija vācu gūstekņu orķestris "Fišers", kurš pēc kara vēl mums spēlēja ballēs Beiverkā. Ārkārtīgi skaists orķestris bija, ar humoru, ar jokiem.

Vīrieši uztaisīja sliedes no Gaujasmalas līdz katlu mājai. Pa šīm sliedēm ar truļiem ar rokām stūma baļķus uz katlu māju. Vīriešu jau diez kādu nebija, kas karā – tas karā, kas invalīdi – tie invalīdi. Sievieši stūma, baļķus iekšā un stūma. Tur (Gaujmalā –R.V.) garināja. Cik nu var truli ielikt, un tā pamazām sāka viss kustēt. . ."

Pāršķirstot "Druvu" (Druva,17.oktobris, 2008, Ilze Kalniņa), atradu interesantu sarunu ar ilggadējo Gaujas pārcēlāju **Gunāru Bērziņu**, tagad jau Gunāra

kungs uz mums skatās no mākoņa maliņas:

"Ja pašlaik pārceltuve vairāk kalpo tūristu priekam, tad Gunāra kungs atceras laiku, kad ar vietējo prāmi pāri Gaujai braukuši laucinieki, veduši pārdodamo uz tirgu Līgatnes pusē un atpakaļ stiepuši graudu, kāpostu maisu, lai uz pārceltuves atvilktu elpu un vērotu mierīgo upes plūdumu. Kad Gauja nebija vēl aizsalusi, tad nāca viņi. Tas ir interesants skats, tikai bija jābaidās, lai neveidotos ledus sastrēgumi. Gluži tāpat bija jābaidījās par kritušajiem kokiem, plostnieku pludinātajiem blāķiem. Arī viņi tos ķēra, veda prom līdz pašai Gaujas ietekai jūrā pie Carnikavas. Un plostnieki uz Gaujas dziedāja. Pavasaros, kad ritos vēl kluss, dziedāja putni un plostnieki. To jandalešanu viņi taisīja tikai pie pilsētām, kur bija krogi, kad paši bija saņēmuši algu, bet citādi tie bija isti kārtīgi vīri. Uz upes jau citādi nemaz nedrīkst," atmiņās kavējās Gunārs Bērziņš. Mēs zinājām arī dienas, kad jūrā ir vētra. Tad kaijas bija pilna upes virsa. Viņas ķēra zivteles, jo jūrā netika pie barības. Esmu redzējis, kā meža dzīvnieki peld pāri Gaujai. Kāds mežakuilis pašā milestības laikā bija tik apdullis, ka ne pa kam negāja prom no pārceltuves būdas. Kā tika krastā, tā ruc, bet prom neiet, un veči no mājas ārā netiek. Jautra, bet reizē arī skarba dzīve. Vasara vai ziema, bet piecos no rīta bija jābūt pie Gaujas. Pārceltuve jau kā Rīgas tramvajs, tolaik gāja pēc grafika, un kārtībai bija jābūt. . ."

Arī man pašai bija saruna ar sirmo kungu pāris trīs gadus atpakaļ. Gunāra kungs pastāstīja daudz interesanta par Līgatnes pārceltuvi, arī to faktu, ka Līgatnes pārceltuvi ir cēlusi Līgatnes papīrfabrika, kuru minēju raksta sākumā. Viņš man jautāja, vai es zinot, ka tuvākajos gados būšot lieli plūdi Gaujā? Lieli plūdi Gaujā pie Līgatnes atkaroties ar zināmu regularitāti, apmēram pēc 30 vai nedaudz vairāk gadiem. Iepriekšējie plūdi esot bijuši 1956.gadā, kad Gauja bijusi applūdusi līdz Vecupei, līdz kraujas vidum, kad pāri varējuši tikt pāris nedēļas tikai ar laivu. Gauja tad bijusi appludinājusi arī pāri logu palodzēm tilta sarga mājiņu (Gaujas ielā 36 - R.V.). Viņam esot stastīts, ka iepriekšējie bijuši kaut kad 20.gadu beigās vai 30.gadu sākumā. Gunāra kunga teiktais piepildījās, jo 2010.gada aprīlā sākumā bija lieli plūdi Gaujā, bet ne tik lieli kā 1956.gadā.

Uz Gaujas mēs vairs nedzirdam plostnieku dziesmas, neredzam baļķu plosts, pašlaik nav vairs arī tiltu pāri Gaujai pie Līgatnes, bet ir jauni notikumi, jaunas celtnes, jauni cilvēki. Tie ir materiāli citiem stāstiem. Nobeigumā rindas no Imanta Ziedoņa dzejoļa "Līgatne" (1994.)

*Pārceltuve. Prāmis.
Saules rietā,
Kad vakari rāmi,
Tevi pārceļš šai vietā. . . .
Mazs brauciens, iss.
Dzīve skaita līdz trīs.
Un laikam jau atpakaļ
Nevedīs.*